उक्तमेतत्पुरा राजन्मया गुणवतस्तव । दुर्य्योधनापराधेन प्रजेयं वै विनङ्क्ष्यति ।
इत्यादिपर्व्वणि विदुरागमनपर्व्वणि विदुरवाक्ये पञ्चाधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ २०५ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भीष्मः शान्तनवो विद्वान्द्रोणश्च भगवानृषिः । हितञ्च परमं वाक्यं त्वञ्च सत्यं ब्रवीषि मां ।
यथैव पाण्डोस्ते वीराः कुन्तीपुत्त्रा महारथाः । तथैव धर्म्मतः सर्व्वे मम पुत्त्रा न संशयः ।
यथैव मम पुत्त्राणामिदं राज्यं विधीयते । तथैव पाण्डुपुत्त्राणामिदं राज्यं न संशयः । ७५२०
क्षत्तरानय गच्छैतान्सह मात्रा सुसत्कृतान् । तथा च देवरूपिण्या कृष्णया सह भारत ।
दिष्ट्या जीवन्ति ते पार्थ्या दिष्ट्या जीवति सा पृथा । दिष्ट्या द्रुपदकन्याञ्च लब्धवन्तो महारथाः ।
दिष्ट्या वर्द्धामहे सर्व्वे दिष्ट्या शान्तः पुरोचनः । दिष्ट्या मम परं दुःखमपनीतं महाद्युते ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततो जगाम विदुरो धृतराष्ट्रस्य शासनात् । सकाशं यज्ञसेनस्य पाण्डवानाञ्च भारत ।
समुपादाय रत्नानि वसूनि विविधानि च । द्रौपद्याः पाण्डवानाञ्च यज्ञसेनस्य चैव ह । ७५२५
तत्र गत्वा स धर्म्मज्ञः सर्व्वशास्त्रविशारदः । द्रुपदं न्यायतो राजन्संयुक्तमुपतस्थिवान् ।
स चापि प्रतिजग्राह धर्म्मेण विदुरं ततः । चक्रतुश्च यथान्यायं कुशलप्रश्नसम्विदं ।
ददर्श पाण्डवांस्तत्र वासुदेवञ्च भारत । स्नेहात्परिष्वज्य स तान्पप्रच्छानामयं ततः ।
तैश्चाप्यमितबुद्धिः स पूजितो हि यथाक्रमं । वचनाद्धृतराष्ट्रस्य स्नेहयुक्तं पुनः पुनः ।
पप्रच्छानामयं राजंस्ततस्तान् पाण्डुनन्दनान् । प्रददौ चापि रत्नानि विविधानि वसूनि च । ७५३०
पाण्डवानाञ्च कुन्त्याश्च द्रौपद्याश्च विशाम्पते । द्रुपदस्य च पुत्त्राणां यथा दत्तानि कौरवैः ।
प्रोवाच चामितमतिः प्रश्रितं विनयान्वितः । द्रुपदं पाण्डुपुत्त्राणां सन्निधौ केशवस्य च ।
॥ विदुरउवाच ॥ राजन् शृणु सहामात्यः सपुत्त्रश्च वचो मम । धृतराष्ट्रः सपुत्त्रस्त्वां सहामात्यः सबान्धवः ।
अब्रवीत्कुशलं राजन् प्रीयमाणः पुनः पुनः । प्रीतिमांस्ते दृढञ्चापि सम्बन्धेन नराधिप ।
तथा भीष्मः शान्तनवः कौरवैः सह सर्व्वशः । कुशलं त्वां महाप्राज्ञः सर्व्वतः परिपृच्छति । ७५३५
भारद्वाजो महाप्राज्ञो द्रोणः प्रियसखस्तव । समाश्लेषमुपेत्य त्वां कुशलं परिपृच्छति ।
धृतराष्ट्रश्च पाञ्चाल्य त्वया सम्बन्धमीयिवान् । कृतार्थं मन्यते त्मानं तथा सर्व्वेऽपि कौरवाः ।
न तथा राज्यसंप्राप्तिस्तेषां प्रीतिकरी मता । यथा सम्बन्धकं प्राप्य यज्ञसेन त्वया सह ।
एतद्विदित्वा तु भवान् प्रस्थापयतु पाण्डवान् । द्रष्टुं हि पाण्डुपुत्त्रांश्च त्वरन्ति कुरवो भृशं ।
विप्रोषिता दीर्घकालमेते चापि नरर्षभाः । उत्सुका नगरं द्रष्टुं भविष्यन्ति तथा पृथा । ७५४०
कृष्णामपि च पाञ्चालीं सर्व्वाः कुरुवरस्त्रियः । द्रष्टुकामाः प्रतीक्षन्ते पुरञ्च विषयाञ्च नः ।
स भवान् पाण्डुपुत्त्राणामाज्ञापयतु माचिरं । गमनं सहदाराणामेतदत्र मतं मम ।
निसृष्टेषु त्वया राजन् पाण्डवेषु महात्मसु । ततोऽहं प्रेषयिष्यामि धृतराष्ट्रस्य शीघ्रगान् ।
आगमिष्यन्ति कौन्तेयाः कुन्ती च सह कृष्णया ।
इत्यादिपर्व्वणि विदुरागमनपर्व्वणि विदुरसंवादे षडधिकद्विशतोऽध्यायः समाप्तञ्च विदुरागनपर्व्व ॥ २०६ ॥